

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

In nimium diuitiarum amorem. 69.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

S A C R A

vt qui, sicut nostræ videtur incor-
riæ, ne tenuis quidem peccati
næuo candorem conscientia
scauerūt, multis sibi maculis
deantur aspergi, si, non dicam
næ cogitationis improbitas
atria mentis irreperit, sed
Psalmi, qui dicendus est, reco-
datio, orationis tempore inter-
tionem supplicantis auerterit.

In Apol. Nam velut ardenti) Hac simili-
ad Patr. dine vtitur Gregorius Nazian-
nus vt illud indicet, neminem
ta vitæ probitate præditum esse
qui non vitia multa in se ag-
scat, cum à Deo lustratur.

In nimium diuitiarum
amorem.

69.

Nil præter lacrimas, veniens ad limina vite,
Affert, nil effert, cum tumulatur, homo.
Quis pectus furor ergo tuum percellit auare,
Vt linguenda tibi sic bona læuis ames?

ANTHOLOGIA. III

Hæc fuge, quæ seruans, ab eis seruabere nunquam:

Serpentemque sinu parce fouere tuo.

Perfidus hinc iamiam prociul hinc pellatur amicus,

Qui fugiente fugit prosperitate suos.

SCHOLIA.

Nil præter lachrymas) Nulla res est quæ præposterū opum amorem citius extinguat, quàm si nunquam nobis hæc Pauli ver- *1. Tim. 6* ba ex animo excidant, Nihil intulimus in hunc mundum, haud dubium quòd nec quicquam efferemus. Habentes igitur victum & quibus vestiamur, his contentissimus. Vnde etiam Bernardus, *Serm. 4.* Filij Adam, inquit, genus auarum *de Ad-* & ambitiosum, audite. Quid vo- *uen.* bis cum terrenis diuitiis & gloria temporali, quæ nec veræ nec vestræ sunt? Aurum & argentum nonne terra est rubra & alba: quam solus hominum error facit, aut magis reputat pretiosam. Denique si vestra sunt, hæc tolli- *Psal. 48.*

S A C R A

te vobiscum. Sed homo cum
terierit, non sumet omnia, neque
descendet cum eo gloria eius.
que huiusmodi consideratione
tanquam amuleto quodammodo
uersus auaritiæ toxicum sese pro-
munierunt, non ij tantum, quibus
fidei lumen affulsit, sed etiam
etiam plerique gentiles. Et
ipse quoque Anacreon, quamvis
bet alioqui obscænus poeta, et
dem ratione vsurpauit. Si enim
inquit, Pluto pecunia ad vitam
posset, vt vitæ dies hominibus
prorogaret, omni studio ac diligentia
opes congererem, vt cum mori
mihi moriendum esset, aliquando
ipse caperet atq; abiret. At cum
la ratione redimi vita queat, quid
est quãobrem frustra ingenio
Nam si diuinæ prouidentia decre-
creto moriendum est, quidnam
commodi mihi diuitiæ afferant

Sed quid prophanos commemo-
ro, cum id multo luculentiùs no-
bis Christus in diuitis illius pa-
rabola ostēdat, qui nihil nisi de
augendis horreis ac suauissimè
degēda diuturna vita cogitabat,
cum tamē ipsi mors immineret?

Quis furor ergo) Paulus auaritiā
malorum omnium radicem esse
ait, imò etiam idolorum cultum
eam appellat: id que meritò.
Nam vt præclarè scribit Philo
Iudæus, quicquid homo præ-
ter Deum magni estimat, idolum
est. Quo nimirum scelere ille
constrictus erat, de quo istud ab
Athenæo proditū est, quòd amo-
rem suum in opibus vsque adeo
defixerat, vt aurū omne suum cū
tunica confutum secum humari
iussit. Plutarchus autem aua-
rorum vitam hominis mortui
cœnæ confert, in qua tametsi

*Lib. I. de
monar.*

*Lib. 4.
dipnos.*

copiosissimæ atque exquisi-
 ssimæ epulæ sint, deest tamen
 qui iis vescatur. Talis nimirum
 is erat de quo hoc literis ma-
 dauit Ambrosius, quòd si qua-
 do ei ouum appositum esse
 querebatur quod pullus esse
 occisus. Qui porro tanta tena-
 tate atque crudelitate in se ve-
 tur, quoniam pacto benignum
 munificum sese aliis præbe-
 queat? Qui enim sibi nequæ
 cui alij bonus erit? Nec verò
 re auari iis comparari solent, qui
 intercute morbo vexantur, qui
 que plus bibunt, hoc magis
 tiunt. Quam quidem eorum ma-
 feriam Cyprianus his verbis
 scribit: Obsederunt animi
 tuum sterilitatis tenebræ, &
 cedente inde lumine veritatis
 carnale pectus alta & profunda
 auaritiæ caligo cæcauit. Pecunia

*Lib. de
 Nabu-
 the. Et
 Iesr.*

Ecccl. 4.

*De oper.
 Et elem.*

tuz captiuus & seruus es: catenis
 cupiditatis & vinculis alligatus
 es: & quē iam soluerat Christus,
 denuo vinctus es. Seruas pecu-
 niam, quæ te seruata non seruat:
 patrimonium cumulas, quod
 te pondere suo grauius one-
 rat & cetera. Eodem etiam modo in
 cū inuehitur Basilius, qui quam-
 uis amplissimis opibus præditus
 sit, paupertatem tamen semper
 causatur, ne egentibus opem fe-
 rat. Pauperem te dicis, inquit, &
 verè pauper es, omni bono ac vir-
 tute vacuus, vacuus fide in Deū,
 vacuus humanitate ac misericor-
 dia, vacuus spe. Hæc ille. Ac pro-
 inde Plato ei, qui diues esse cupe-
 ret, non augendas opes, sed mi-
 nuendam cupiditatem esse dice-
 bat. Et Chrysostomus: Qui vi-
 tia extirpare atque euellere stu-
 det, radicem amputet, hoc est,

*In dist
 Euang.
 destruā
 hortat.*

*De ne-
 depus.*

cupiditatem. Sic videlicet in A-
 etis legimus quod ij qui ad Chris-
 sti fidem se conferebant, prædica-
 sua vendebant, pretiumque ab-
 ferebant, atque ad Apostolo-
 rum pedes abiiciebant. Quod
Epist ad mirum, teste Hieronymo, signi-
Lucam. ficabatur auaritiam pedibus
 proculcandam esse.

Virtutem amanti difficilem
 non esse.

70.

VT leporem capiat, frigus venator & æstum,
 Et ventos, gelidas perpetiturque nives
 Augeat vt mercator opes, doctrinæque crescat
 Vt puero, quid non sentit vterque mali?
 Quid, nisi amor, facit hæc animo perferre libenti,
 Omnia qui cunctis reddere prona solet?
 Ergo iussa Dei quisquis nimis aspera censes,
 Accusa frigus pectoris ipse tui.

S C H O L I A.

De verb. Vt leporem capiat) Augustinus
Dom. ægrotantium, militum, mercatorum
serm. 9. rum, venatorum ac scholasticorum